

Ines Cavalcanti (n.1951)

Associacion culturala Chambra d'oc / Organizatritz d'events dins lo Sector Lenga, Cultura, e Rapòrts Internacionals.

Fins al 1970 saubiu pas d'èsser occitana, conoissiu pas nimanc lo nom de la lenga que parlavo. Per definir nòstra lenga disíem "a nostra mòda", pensàvem a las valadas occitanas piemontesas coma a un luec isolat, sensa identitat e d'un qualche biais sensa avenir.

Quora ai rescontrat François Fontan, occitan transalpin, ai gachat defòra e ai vist un autre mond. Dins lo 1972 abo Fontan e d'autri joves dal Moviment Autonomista Occitan siu anaa a l'Universitat O

ccitana d'Estiu de Villeneuve sur Lot, en Gasconha. Lhi avia Robert Lafont, Yves Roqueta, Bernard

Manciet, marti, Joan Bodon, de poètas, d'escribeires, de chantaires, de gent comuna, tuchi acomunats da lor trabalh a favor de la lenga e de la cultura occitana. E mi parlavo a ma mòda d'Elva e me compreheniu abo ilhs. Es estaa un'emocion mai que fòrta que m'a chambiaa radicalament la vita. Da alora ai jamai quitat de trabalhar a favor de la lenga e de la cultura occitana per que en tanti s'avisen d'aqueste vast espaci geogràfic plaçat al còr de l'Euròpa, desa lenga e de sa literatura, de son istòria e de sa cultura.

Abo la Chambra d'òc ai ideat de projècts e de manifestacions coma Occitan Lenga Olímpica, L'Occitània a pè, Las valadas occitanas a pè, lo Prèmi Ostana. Coòrdino de grops de trabalh en Piemont sus la lei 482/99 "Nòrmas a tutèla des min oranças linguísticas istòricas) e las publicacions editorialas de la Chambra d'òc. Lo catarisme es sempre estat un tèma al qual ai dedicat una particulara atencion, en curant la publicacion de libres dedicats al pensier de Simone Weil e en organizant d'encòntres l'istòria del catarisme en collaboracion abo Maria Soresina.

